

บทที่ 2 “มนุษย์คนแรก”

พระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 บอกให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ ในขณะที่บทที่ 2 นั้นอธิบายว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างไร ในบทที่ 2 ข้อ 4 - 6 เป็นการทบทวนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นในวันที่ 6 ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสร้างมนุษย์ เราได้รับการบอกเล่าให้ทราบอีกครั้งหนึ่งว่าพระเจ้าทรงเตรียมโลกที่สมบูรณ์ไว้ให้แกสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นอย่างไร

ปฐมกาล 2:7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิตอยู่

ประการแรก พระเจ้าทรงสร้างร่างกายมนุษย์ขึ้นมาจากผงคลีดิน หลักการทางวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่าข้อความดังกล่าวเป็นความจริง แร่ธาตุที่ประกอบกันขึ้นเป็นร่างกายมนุษย์นั้นมาสามารถพบได้ในดินนั่นเอง ประการที่สอง พระองค์ทรงระบายลมปราณเข้าไปในร่างกายนี้ มนุษย์กลายเป็น “วิญญาณจิต” ที่มีชีวิต มนุษย์เริ่มต้นด้วยการมีร่างกายแล้วพระเจ้ายกทรงบันดาลให้ร่างกายนั้นมีชีวิต ในไม่ช้าเราจะได้เรียนรู้ว่าชื่อของมนุษย์คนแรก คืออาดัม

เราได้เรียนรู้มาแล้วว่าพระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณและมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ดังนั้นมนุษย์จึงเป็นจิตวิญญาณซึ่งอาศัยอยู่ในร่างกายที่เป็นวัตถุ วิญญาณจิตเป็นบคลิกลักษณะของมนุษย์ซึ่งรวมไปถึงการมีจิตใจ อารมณ์และความรู้สึก และมีใจปรารถนาที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง วิญญาณจิตติดต่อสื่อสารกับโลกวัตถุโดยผ่านร่างกาย ถ้าคุณลองเอามือไปวางบนเตาร้อน ๆ คุณก็ต้องกระชากมือข้านั้นกลับมาทันที เพราะเป็นปฏิกิริยาจากการรู้สึกว่เตานั้นร้อนมาก สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการที่วิญญาณจิตของคุณติดต่อหรือสัมผัสกับโลกวัตถุโดยผ่านร่างกายของคุณนั่นเอง ในทำนองเดียวกัน วิญญาณจิตของเราที่ติดต่อและสัมผัสกับพระเจ้าโดยผ่านทางจิตวิญญาณของมนุษย์นั่นเอง พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ ดังนั้นผู้ที่ปรารถนาจะมีสัมพันธธรรมกับพระเจ้าก็ต้องกระทำโดยผ่านทางจิตวิญญาณเท่านั้น

ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวต่างๆ ลม และน้ำ ไม่สามารถจะบันดาลให้มนุษย์มีชีวิตได้ มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะบันดาลให้มนุษย์มีชีวิตขึ้นมาได้ มนุษย์ทุกคนสามารถจะสืบเสาะค้นหาพงศ์พันธุ์ของตนเองย้อนกลับ ไปจนถึงมนุษย์คนแรกผู้ซึ่งได้รับชีวิตมาจากพระเจ้าได้ เพราะฉะนั้นเราทุกคนจึงได้รับชีวิตมาจากพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ปฐมกาล 2:15-17 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึง
ทรงนำมนุษย์ไปอยู่ในสวนเอเดนให้ทำและ
รักษาสวน พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระ
คำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า "บรรดาต้นไม้ทุกอย่าง
ในสวนเจ้ากิน ได้ทั้งหมด แต่ต้นไม้แห่ง
ความรู้ดีและชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็น
อันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะตายแน่
ในวันนั้น"

ประการแรก เราได้เรียนรู้ว่าพระเจ้า
ทรงติดต่อสื่อสารกับมนุษย์ พระเจ้าทรงสั่งอาดัมให้มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ
ประการที่สอง เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งสารพัด พระองค์จึงทรงมี
สิทธิอำนาจและมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะจำกัดขอบเขตให้แก่สิ่งที่พระองค์ทรง
สร้างมาได้มีต้นไม้ที่ต้นที่อาดัม สามารถจะนำมาเป็นอาหารได้? คำตอบก็คือ
ต้นไม้ต้นอื่น ๆ ทุกต้นรวมทั้งต้นไม้แห่งชีวิตด้วย นี่ไม่ใช่เรื่องที่อยู่ดีธรรมหรือทำ
ได้ยากเลย พระเจ้าทรงกำชับให้อาดัมแสดงออกถึงการเชื่อฟังโดยการไม่กินผล
จากต้นไม้เพียงต้นเดียวเท่านั้น

พระเจ้าตรัสว่าโทษทัณฑ์สำหรับการไม่เชื่อฟังนั้น คือความตาย
พระองค์ทรงบอก อัดัมว่าถ้าเขากินผลจากต้นนั้นเขาจะต้องตาย อย่างแน่นอน
ความตายหมายถึงการแยกจากกัน ประการแรก เขาจะถูกแยกจากการมี
ความสัมพันธ์กับพระเจ้า ประการที่สอง เขาจะต้องตายฝ่ายร่างกายในที่สุด ลอง
นึกถึงกิ่งไม้ที่หักออกจากต้น กิ่งไม้นั้นเหี่ยวเฉา แห้งลง และตายทันทีหรือเปล่า?
เปล่าเลย ใบของมันยังคงเขียวอยู่สองสามวัน แต่กิ่งไม้ไม่ได้ตายไปแล้ว กิ่งไม้นั้นไม่
สามารถจะรับสิ่งจำเป็นที่มันต้องการเพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้เพราะว่ามันได้ถูก
แยกออกจากต้นเสียแล้ว

ถ้าอาดัมกินผลไม้ นั้น เขาจะถูกตัดขาดจากพระเจ้าซึ่งเป็นแหล่งชีวิต เป็น
ผู้ประทานชีวิต และเป็นผู้ธำรงรักษาชีวิตของเขาไว้ทันที ผลก็คือเขาจะต้องตาย
ฝ่ายร่างกายในวันใดวันหนึ่งเหมือนอย่างกิ่งไม้ของต้นไม้จะต้องเหี่ยวเฉาไปไม่
วันใดก็วันหนึ่ง ประการที่สาม ความตายอย่างนี้หมายถึงการแยกจากพระเจ้า
ตลอดนิรันดร์ เมื่อร่างกายไม่มีชีวิตแล้วส่วนที่เป็นจิตวิญญาณของมนุษย์ก็ออกจาก
ร่างและไปสู่สถานที่ที่ที่น่ากลัว ซึ่งเรียกว่า "บึงไฟ" นี่คือ ความตายฝ่าย จิตวิ
ญาน

พระเจ้าทรงหมายความว่าอย่างไรสำหรับความตายชนิดนี้ พระองค์

หมายความว่าอาดัมจะต้องถูกแยกจากการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ร่างกายของเขาจะต้องตายในที่สุด และวิญญาณจิตของเขาจะถูกแยกจากพระเจ้าให้ไปอยู่ในบึงไฟตลอดไปเป็นนิตย์ พระเจ้าทรงสั่ง อาดัมไว้อย่างชัดเจนในสิ่งที่เขาจะต้อง ไม่กระทำ มิฉะนั้นเขาจะต้องตายอย่างแน่นอน

ปฐมกาล 2:20 อาดัมได้ตั้งชื่อบรรดาสัตว์ใช้งาน บรรดานกในอากาศ และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา แต่ว่าสำหรับอาดัมยังไม่พบผู้อุปถัมภ์

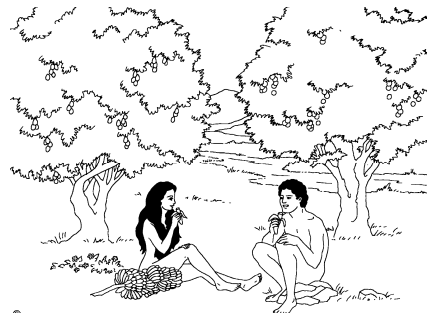
ตรงจุดนี้เราได้เรียนรู้ว่าชื่อของมนุษย์คนแรก คืออาดัม การเนรมิตสร้างของพระเจ้านั้น ไม่ได้หยุดอยู่แค่การสร้างอาดัม สิ่งที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างเป็นสิ่งสุดท้ายนั้นคือการสร้างผู้หญิงคนหนึ่งสำหรับอาดัม พระเจ้าทรงกระทำให้อาดัมหลับสนิท พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งออกจากซี่ข้างของเขาและได้สร้างผู้หญิงจากกระดูกซี่โครงนั้นให้แก่เขา

ปฐมกาล 2:23-24 อาดัมจึงว่า "บัดนี้ นี่เป็นกระดูกจากกระดูกของเรา และเนื้อจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกเธอว่าหญิง เพราะว่าหญิงนี้ออกมาจากชาย เหตุฉะนั้นผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน"

ถ้อยคำเหล่านี้เป็นถ้อยคำแรกของมนุษย์ที่ได้มีการบันทึกไว้และเป็นถ้อยคำที่กล่าวถึงความปิติยินดีในความสัมพันธ์ที่เกิดจากการสมรสข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ชายต้องการผู้หญิงนั้นเป็นเรื่องสำคัญในการที่จะเข้าใจถึงคุณค่าของผู้หญิง ดังนั้นการสมรสกับเพศตรงข้ามจึงถือเป็นพื้นฐานของครอบครัวและสังคมทุกแห่งที่ถูกต้องตามครรลองครองธรรม อาดัมได้ตั้งชื่อภรรยาของเขาว่า เอวา

ปฐมกาล 2:25 เขาทั้งสองยังเปลือยกายอยู่ ผู้ชายและภรรยาของเขายังไม่มีความอาย

ผู้ชายกับผู้หญิง ทั้งสองต่างก็เปลือยกายโดยไม่รู้สีกว่าน่าละอายหรือตะขิดตะขวงใจเลย ถ้าเหตุการณ์นั้นมาเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ก็คงจะเป็นเรื่องที่น่าตกตะลึงและน่าอับอายอย่างที่สุด ในบทต่อไปเราจะเห็นว่าทำไมสถานการณ์เช่นนี้จึงไม่

สามารถจะเกิดขึ้นในปัจจุบัน มีบางสิ่งได้เกิดขึ้นกับโลกอันมหัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น

สงครามในสวรรค์

เราเรียนรู้ได้จากส่วนอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าทรงสร้างอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณก่อนที่พระองค์จะเนรมิตสร้างจักรวาลที่เป็นวัตถุภายใน 6 วัน พระเจ้าซึ่งเป็นพระวิญญาณได้ทรงสร้างวิญญาณอื่น ๆ ที่เรียกว่า ทูตสวรรค์ อีกเป็นอันมาก ทูตสวรรค์เหล่านี้ไม่มีร่างกายวัตถุเหมือนมนุษย์ ดังนั้นจึงไม่มีความต้องการทางด้านร่างกายอย่างที่มีมนุษย์มี (เช่น ความหิว การกระหายน้ำ การนอน เป็นต้น) พวกนี้สามารถที่จะไปที่ใดก็ได้ตามใจปรารถนา จำนวนของทูตสวรรค์ที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นก็เหลือคณานับเลยทีเดียว เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าทูตสวรรค์มีฤทธิ์อำนาจมาก

พระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์เพื่อให้อยู่กับพระองค์ ใ้รักพระองค์ ให้สรรเสริญและปรนนิบัติรับใช้พระองค์ สวรรค์เป็นสถานที่พิเศษซึ่งพระเจ้าและทูตสวรรค์สถิตอยู่ พระองค์ไม่ได้สร้างทูตสวรรค์ให้เหมือนกันทั้งหมด บ้างก็สวยงามและฉลาดกว่าทูตสวรรค์อื่น ๆ พระคัมภีร์บอกให้เราทราบว่าเมื่อพระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์นั้นลูซิเฟอร์เป็นทูตสวรรค์ที่สวยงามที่สุด มีฤทธิ์อำนาจมากที่สุด และฉลาดที่สุดในท่ามกลางพวกทูตสวรรค์ด้วยกัน ลูซิเฟอร์เหนือกว่าทูตสวรรค์อื่น ๆ ทั้งหมดทั้งในด้านความรู้และสติปัญญา และในด้านฤทธิ์อำนาจและสิทธิอำนาจ ดูเหมือนว่างานของลูซิเฟอร์นั้นทำให้เขาต้องอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าตลอดเวลา ทูตสวรรค์ทั้งหมดต่างก็เฝ้ามองและชื่นชมยินดีขณะที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างจักรวาลภายใน 6 วันนั้น

เมื่อถึงเวลาหนึ่งหลังจากที่พระเจ้าทรงให้อาדםและเอวาอยู่ในสวนเอเดน ลูซิเฟอร์ก็เกิดเยื่อหยิ่งในความงาม สติปัญญาและฐานะของตัวเอง มันรู้สึกอิจฉาพระเจ้าที่ทรงได้รับพระเกียรติยศทุกอย่าง มันจึงชักชวนทูตสวรรค์จำนวนหนึ่งในสามให้ร่วมก่อการกบฏกับมัน และทำสงครามกับพระเจ้าเพื่อจะครอบครองตำแหน่งของพระเจ้าในฐานะผู้ครอบครองเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง แต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพทุกประการและทรงรอบรู้ทุกสิ่งสารพัดได้ปลดทูตสวรรค์เหล่านี้ออกจากตำแหน่งผู้ปรนนิบัติรับใช้พระองค์และทิ้งพวกมันลงมายังแผ่นดินโลก ชื่อของลูซิเฟอร์ได้ถูกเปลี่ยนเป็นซาตาน และทุกวันนี้มีหลายคนที่ยกมันว่าพญามาร เหล่าทูตสวรรค์ที่ยอมติดตามซาตานก็กลายเป็นทูตสวรรค์ที่ชั่วร้ายและถูกเรียกว่าผีปศาจในปัจจุบันพระเจ้าได้ทรงสร้างสถานที่

เฉพาะแห่งหนึ่งที่เรียกว่า บึงไฟ ซึ่งจะเป็นจุดหมายปลายทางสุดท้ายสำหรับ
ซาตานและพวกผีปีศาจของมัน ในไม่ช้าพวกมันจะต้องมาอยู่ในสถานที่ที่น่า
สะพรึงกลัวแห่งนี้อย่างแน่นอน แต่ในขณะนี้พวกมันยังอาศัยอยู่ในอาณาจักร
แห่งจิตวิญญาณบนโลกนี้เอง

ซาตานต่อสู้กับพระเจ้าบนแผ่นดินโลกนี้ ซาตานและพวกผีปีศาจของมัน
เกลียดชังพระเจ้าและเกลียดทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงรัก พระเจ้ามีความรักที่ยิ่งใหญ่
ต่อมนุษย์ ดังนั้นซาตานจึงเกลียดมนุษย์มากกว่าใครทั้งหมด ในบทเรียนต่อไป
เราจะเห็นว่าไม่นานนักซาตานก็ล่อลวงมนุษย์จากการติดตามพระเจ้า ผลที่
เกิดขึ้นเป็นสาเหตุของการทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด ความปวดร้าว และการ
ต่อสู้ดิ้นรนในชีวิตที่เราต้องเผชิญอยู่ทุกวันนี้

โลกของเราในทุกวันนี้เต็มไปด้วยการฝ่าฝืนกฎหมาย อาชญากรรม
การไร้ศีลธรรม การมีชู้ ยาเสพติด การเมาเหล้า การโกหก การลักขโมย การ
คดโกง ความโลภ การละโมภของผู้อื่น การฆาตกรรม และความ
ชั่วทุกอย่าง โลกของเราไม่ได้เป็นเช่นนี้เสมอมา มีอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งที่โลก
สมบูรณ์พร้อม มีอยู่ช่วงเวลาหนึ่งที่ไม่มีความผิดของการใช้ความรุนแรงหรือ
ความชั่วแม้แต่ครั้งเดียวบนแผ่นดินโลกนี้ ซึ่งก็จริงไม่เคยมีการทำชั่วเลยด้วยซ้ำ
แผ่นดินโลกสมบูรณ์พร้อมทุกประการ อาดัมและเอวารู้จักแต่การปรองดองกัน
สันติสุข ความรักและความยินดี ความสมบูรณ์พร้อมปกคลุมและครอบครองไป
ทุกที่ แต่มีบางสิ่งเกิดขึ้น อะไรที่มาทำลายความสมบูรณ์และก่อให้เกิดความ
พินาศและการฝ่าฝืนกฎหมายบนแผ่นดินโลก? อะไรทำให้ใจมนุษย์เสื่อมทราม
ไป? เราจะได้ค้นพบในบทเรียนของเราในบทต่อไป